

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **2916** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 4 от Закона за възстановяване собствеността върху някои отчуждени имоти по Закона за териториално и селищно устройство, Закона за плановото изграждане на населените места, Закона за благоустройство на населените места, Закона за държавните имоти и Закона за собствеността (ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др.).

Образувано е по жалба от В. С. Д., К. А. П., М. А. Д., Е. В. Д.-А. и М. И. С. срещу Отказ по писмо №Към РНИ23-ДИ04-184-/З/ от 01.02.2024г. на кмета на район „Нови Искър“-Столична община по заявление изх.№РД-12-4-11465/01.09.2023г. на ОСЗ „С.“, с вх.№ по описа на районната администрация РНИ23-ДИ04-184/04.09.2023г., да бъде отменено отчуждаването на собствения на наследодателя им имот: земеделска земя, празно място /част от нива/, находящо се в източната покрайнина на [населено място], м.“Б.“, с площ 1 430кв.м., отчужден по реда на ЗПИНМ /отм./.

Жалбоподателите като твърдят, че процесният имот не е засегнат от реализираното мероприятие, с оглед което е отчужден, претендират оспореният отказ да бъде отменен.

В съд.з. жалбоподателите, чрез адв.Ч. и адв.Ц. и в представена от тях писмена защита, поддържат жалбата. Претендират за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по жалбата, чрез юриск.М. в съд.з., оспорва жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателите адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключенията на вещите лица по назначената по делото съдебно-технически експертизи, прие за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 177, том XI, дел 2030/1959 от 04.07.1959г., наследодателят на жалбоподателите К. Л. С. е била собственик на недвижим имот (част от нива, находящ в [населено място], местността „Б.“ с площ 1430 кв.м., при съсед, съгласно документ за собственост: от изток и север - Г. Б. от запад - дол и път, от юг - В. И.. Имотът, видно от Протокол от 26.04.1961 г. по Регулационна преписка № 128/1961г. на Софийски градски народен съвет, към датата на съставяне на протокола, се е намирал извън регулация с пл.номер 443.

С министерско постановление № 73/23.03.1960г., собственият на К. С. имот е бил отчужден за нуждите на Металургично предприятие „К.“, като е определено дължимо за собственика обезщетение за имота и извършените в него подобрения в размер на 5 970 лв.

Със Заявление с вх.№ 369/25.02.1993г., по описа на ПК [община], подадено по реда на ЗСПЗЗ, К. Л. С. е поискала да ѝ бъде възстановено правото на собственост върху отчуждения ѝ имот.

С Решение, обективизирано в Протокол № 8000 от 01.07.1996г., ПК Община „Нови Искър“ е отказала да признае правото на възстановяване на собствеността на К. С. върху отчуждения ѝ имот с план за земеразделяне.

С Решение от 25.11.2003г. по гр.д №3460/1997, на СРС, 41 с-в, влязло в сила на 07.05.2004 г., Така постановеният отказ на ПК Община „Нови Искър“ е обжалван пред СРС по реда на чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ вр. чл. 33 и сл. от отменения Закон за административното производство (ЗАП), като по жалбата е образувано.

Поради настъпилата на 16.03.1998 г. смърт на наследодателя К. Л. С., като страни в производството пред СРС са конституирани нейните наследници по закон към онзи момент.

По образуваното пред СРС дело е постановено Решение от 25.11.2003 г., което е влязло в сила на 07.05.2004 г., с което е обявен за нищожен отказа на ПЗ „Нови Искър“ по Протокола № 800 от 01.07.2006 г. и преписката е върната за ново произнасяне със задължителни указания Заявлението да бъде изпратено от ПК на органа по чл.4 от Закона за възстановяване на собствеността върху някои отчуждени имоти по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ и ЗС.

Преписката е препратена на ОСЗ „С.“ на кмета на Район „Нови Искър“ с писмо вх.РНИ23-ДИ04-184/04.09.2023г.

С мотиви, че мероприятиято за което е бил отчужден имота е реализирано, с оспореният Отказ на кмета на район „Нови Искър“-Столична община по заявление изх.№РД-12-4-11465/01.09.2023г., с вх.№ по описа на районната администрация РНИ23-ДИ04-184/04.09.2023г., е отказано да бъде отменено отчуждаването на процесния имот.

Отказът е съобщен на М. И. С. на 23.02.2024г. Жалбата срещу него е подадена на 08.03.2024г.

Съгласно заключенията на вещите лица инж.С. К., инж.С. К. и арх.О. Б. по назначените по делото съдебно-технически експертизи, не се установяват конкретните граници на отчуждения от К. С. имот, но същият е представлявал

югозападната част на ПИ 290 по кадастралния план от 1957; като въз основа на описаното в нотариалния акт местоположение, по настоящем съгласно КKKP, попада в ПИ с идентификатор 44224.5774.53- територия, заета от води и водни обекти, публична общинска собственост, и в ПИ с идентификатор 44224.5087.360 – урбанизирана територия за друг вид застрояване, публична държавна собственост. ПИ с идентификатор 44224.5087.360 е изцяло застроен; а поради специфичните характер на отреждането и форма за ПИ с идентификатор 44224.5774.53, от него не може да бъде обособен нов самостоятелен имот за застрояване.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лица, за които административният акт е неблагоприятен, в 14-дневният срок по чл.14, ал.1 АПК. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Административното производство по претендираното право на възстановяване на имота е образувано с подаденото по реда на ЗСПЗЗ заявление през 1993г., което съгласно решението на СРС и чл. 15, ал. 5 от ППЗСПЗЗ е препратено на кмета на р-н „Нови Искър“, поради което следва да се приеме, че искането за възстановяване е направено в преклузивния срок по чл. 4 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и други закони, изтекъл, съгласно § 2 от ЗОСОИ на 21.10.1998 г.

Оспореното писмо обективира отказ по искане, предявено на основание чл. 4 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ и др. закони. Същото, обаче, е постановено от некомпетентен орган, тъй като по искането следва да се произнесе кмета на Столична община. Като не е препратил преписката на компетентния орган – кмета на СО, кметът на район „Нови Искър“ е издал нищожен административен акт, чиято нищожност следва да бъде прогласена. На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде изпратена на кмета на Столична община за произнасяне по нея с решение в 30-дневен срок от получаването ѝ.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК, на жалбоподателите ще следва да се присъдят направените от тях по делото съдебни разноски за държавна такса-50лв., за съдебни експертизи -1700лв. и за адвокатско възнаграждение -2000лв., което съдът не намира за прекомерно доколкото е платено на процесуално представителство на пет лица.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на писмо №Към РНИ23-ДИ04-184-/3/ от 01.02.2024г. на кмета на район „Нови Искър“-Столична община, с което е отказано да бъде отменено отчуждаването на собствения на наследодателя на В. С. Д., К. А. П., М. А. Д., Е. В. Д.-А. и М. И. С. - К. С. имот: земеделска земя, празно място /част от нива/, находящо се в източната покрайнина на [населено място], м.“Б.“, с площ 1 430кв.м., отчужден по реда на ЗПИНМ /отм./.

ИЗПРАЩА на Кмета на Столична община административната преписка, образувана по заявление изх.№РД-12-4-11465/01.09.2023г. на ОСЗ „С.“, с вх.№ по

описа на Район „Нови Искър РНИ23-ДИ04-184/04.09.2023г., за произнасяне съобразно дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати солидарно на В. С. Д., с ЕГН-[ЕГН]; К. А. П., с ЕГН-[ЕГН]; М. А. Д., с ЕГН-[ЕГН]; Е. В. Д.-А., с ЕГН-[ЕГН]; и М. И. С., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 3 750 (три хиляди седемстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните и на кмета на Столична община.

СЪДИЯ: